

متن کامل مصاحبه رئیس جمهوری افغانستان

با تلویزیون جیو پاکستان

۲۱ اکتوبر، ۲۰۱۱

سوال: جناب رئیس صاحب جمهور! بسیار تشکر که بیکبار دیگر به تلویزیون جیو موقع دادید تا نظریات شما را به مردم پاکستان و سراسر جهان انعکاس بدهد. در آغاز این گفتگو میخواهم بگویم که رئیس صاحب جمهور به فارسی، پشتو و انگلیسی به فصاحت صحبت می کند و اردو را می فهمد و خوانده می تواند، اما میخواهیم تا سوال را به لسان اردو بگوئیم و جواب ها به انگلیسی داده می شود.

جناب رئیس صاحب جمهور! در پاکستان روابط دو حزب مردم پاکستان و جنبش قومی مهاجر مردم را پریشان ساخته اند زیرا آنها یک روز باهم دوست اند و روز دیگر دشمن و در خارج از کشور شما یگروز پاکستان را دوست می گوئید و روز دیگر دشمن. یک روز شما کلمات خوبی را بین همدیگر رد و بدل می کنید، کمیسیون های مشترک ایجاد می نمائید و روز دیگر اتهامات را بر یکدیگر وارد می سازید. ما مردم نمیتوانیم تشخیص بدهیم که این دوستی است یا دشمنی؟

پاسخ:

برادر عزیز شما را به افغانستان خوش آمدید میگویم، سلام خود را خدمت برادران و خواهران خود در پاکستان نیز می فرستم.

پس از تشکیل پاکستان حدود ۶۴ سال پیش، روابط میان افغانستان و پاکستان اکثراً متأسفانه با یک فضای شک و تردید و بی اعتمادی همراه بوده است و این گونه فضا در روابط میان دو کشور بر زندگی و حیات مردمان دو کشور و نحوه برخورد این دو کشور در منطقه اثرات منفی گذشته است. پس از ایجاد اداره جدید در افغانستان زیر رهبری شخص من و مخصوصاً پس از سال های ۲۰۰۶ و ۲۰۰۷ و بعد از آن، باید بگویم که هیچ شخصی، هیچ رئیس جمهوری و یا هیچ حکومتی به این اندازه از اخلاص و صداقت و تعهد در برابر پاکستان استفاده نکرده و تلاش نکرده است. پیشنهاد تدویر جرگه امن افغانستان-پاکستان اصلاً ابتکار شخص خودم بود، تاسیس کمیسیون ها، راه اندازی تلاش های صلح، دیدار و بازدید های مکرر که من از پاکستان کردم و سایر مناسبت ها که من در افغانستان و پاکستان داشتیم، همه بخاطر داشتن روابط دوستانه و برادرانه بوده است و هدف آن دور کردن ممانعت ها، بی اعتمادی و فضای غبار آلود روابط بوده است و در عوض این روابط را محکم، گسترده و بنیادی بسازیم تا بتوانیم هر دو کشور را نزدیک تر بسازیم. مردم از ما می پرسند، نسل های بعدی از ما خواهد پرسید، چرا به نتیجه دلخواه مردم افغانستان و آرزوی مردم افغانستان نرسیده ایم، و سوال اینکه چرا ما به این نتایج نرسیده ایم و موانع کدام ها بوده اند، امید دارم در این مصاحبه بتوانیم جواب آنرا ارائه کنیم.

سوال: شما جرگه امن را دایر کردید، پاکستانی ها اشتراک کردند. شما دعوت کردید و پاکستانی ها اعم از رئیس جمهور، صدراعظم، لوی درستیز به اینجا آمدند اما شما باز هم اتهامات را وارد کردید و به آنها می گوئید که شما روابط را خراب کردید. شما چه انتظار بیشتری داشتید؟

پاسخ:

ما هیچ اتهامی وارد نکرده ایم، ما این پروسه را مختل نساخته ایم، امسال، سال ۲۰۱۱ متأسفانه یک سال تأسف بار برای افغانستان و برای پاکستان بوده است، چند سال است که هر دو کشور از ناحیه تروریزم و افراطیت رنج می برد و از خشونت که در برابر مردمان ما روا داشته میشود، از انتحار و انفجار گرفته تا بی حرمتی بر مقدسات ما، بمگذاری ها در مساجد، در محافل خوشی و عروسی، بمگذاری علیه نمازگزاران، بمگذاری در دستار و لنگی و اشکال و انواع دیگر خشونت. این انتحار کننده ها و بمگذاران از کجا میانند؟ چه کسی این افراد را آموزش میدهد، چه کسی به این افراد پول میدهد، آیا این بمگذاران از امریکا میانند، از فرانسه و یا از بهرین و یا از کدام گوشه دیگر جهان میانند و یا اینکه این نیروی تبهکار و ویرانگر از میان جوامع خود ما برخاسته است؟ اگر ما بپذیریم که میدانم می پذیریم این مرتکبین خشونت و انزجار برخلاف اساسات اسلام و بشریت در منطقه افغانستان و پاکستان تربیت و ترغیب میشوند، پس ما کی را ملامت کنیم، آیا کدام دست پنهان بیرونی وجود دارد؟ اگر هم وجود دارد، ملامت خود ما هستیم. آیا نیاز است ما باید دور خود را بنگریم و دلیل این مشکل را پیدا کنیم؟ افغانستان باوجود خشونت ها در افغانستان و پاکستان، همواره

تلاش کرده است که دلیل آنرا دریابد و مخصوصاً بعد از سال ۲۰۰۷ که پاکستان خود قربانی این پدیده شد، متأسفانه قربانی جدی این پدیده گردید. من خودم این را درک کردم و گفتم زمان آن فراز رسیده است که با پاکستان بشینیم و دلیل آنرا با تفاهم و صحبت پیدا نماییم. برای پیدا کردن حل این مشکل، ما با برادران خود در پاکستان صحبت کردیم و گفتیم زمان آن رسیده است که اگر پناهگاه امن در خاک شان وجود دارد که ما میدانیم وجود هم دارد و اگر مراکز آموزشی که میدانیم است، وجود دارد، و اگر ساختار و تشکیلات طالبان در پاکستان است که میدانیم وجود دارد، پس بیایید که این مشکل را مشترکاً حل کنیم چون موجودیت آنها به شما نیز منحصیث مسلمان و برادر ضرر میرساند.

پروفسور ربانی در حالی به شهادت رسید که نهایت تلاش خود را برای داشتن روابط کاملاً برادرانه با پاکستان انجام داد. پروفسور ربانی در جلسه ای در حضور نخست وزیر آقای گیلانی، لوی درستیز پاکستان آقای کبانی و وزیر خارجه خانم حنا ربانی، به برادران و خواهر پاکستانی ما گفت که ما به پاکستان آمده ایم تا صلح جستجو کنیم و افراطیت و منابع آن قطع گردد، نه تنها بخاطر صلح و ثبات در افغانستان، بلکه بخاطر یک پاکستان نیز امروز با خطرات و تهدید های مواجه است. بنابراین، تا زمانیکه ما به حقایق مسئله توجه نکنیم و تا زمانیکه اجازه دهیم که از افراطیت منحصیث وسیله استفاده شود، مشکلی را که امروز به آن مواجه هستیم حل نخواهد شد.

سوال:

جناب رئیس جمهور! چه کسی پروفسور ربانی را به شهادت رساند؟

پاسخ:

پروفسور ربانی توسط کسی به شهادت رسید که بنام صلح از طرف شورای کویته از پاکستان فرستاده شده بود و توسط شخصی به شهادت رسید که بنام آورنده پیام صلح آمده بود، مگر انتحار کننده بود. من خود به آن پیامیکه ظاهراً از سوی شورای کویته ارسال شده بود و این پیام با صدای شخصی بنام مولوی عنایت الله ثبت شده بود، گوش کردم. پیام متوجه شورای عالی صلح بود، و خطاب به پروفسور ربانی با کلمات احترام آمیز ثبت شده بود و با توجه به آرزو و تلاشیکه ما برای صلح داشتیم این پیام چشمان ما را بسته کرد و این شخص را پذیرفتیم که باعث قتل پروفسور ربانی شد.

سوال: آیا شهادت پروفسور ربانی به نفع پاکستان است و یا به نقص آن؟

پاسخ:

شدیدا به نقص پاکستان است، ضایع جدی برای پاکستان نیز بوده است و به همین دلیل است که ما از پاکستان میخواهیم در مورد چگونگی شهادت استاد با ما همکاری کند.

سوال:

پاکستان آماده گی اش را در قسمت تحقیقات ترور استاد ربانی اعلان داشته است آیا آنها وعده همکاری را نموده اند؟

پاسخ:

ما هنوز منتظر پاسخ پاکستان در این زمینه هستیم، منتظر هستیم پاکستان از هیئت ما دعوت کند و در این زمینه همکاری کند.

سوال:

نظر عامه هم همین است که ترور استاد ربانی ضایعه برای پاکستان نیز بود زیرا او با پاکستان روابط حسنه داشت و از طرف دیگر شما نیز به این مساله اشاره کردید بنظر شما چرا پاکستان این کار را کرد؟ و شما هم آنها را ملامت می کنید.

پاسخ:

بعضی از مسئولین این ادعا ها را کرده اند، اما حکومت افغانستان به عنوان مرجع رسمی از حکومت پاکستان خواسته است تا در قسمت تحقیق چگونگی شهادت پروفسور ربانی با هیئت افغانستان همکاری کند، ما یک فهرستی از نام ها، آدرس ها و مشخصات افرادی را به پاکستان تسلیم کرده ایم تا در قسمت تحقیقات با ما همکاری کنند.

در مورد مسئله صلح باید بگویم که شورای طالبان در پاکستان است، ما همه میدانیم که گروه حقانی در پاکستان است، ما در مورد روابط گذشته پاکستان و غرب با این گروه آگاهی داریم و وضعیت کنونی را نیز میدانیم. دیگر ممکن نیست که با گروهی از افرادی صحبت کنیم که آدرسی ندارند، و یا آدرس شان انتحار کننده است، این را نیز میدانیم که قرارگاه و پایگاه شان در پاکستان است و در آنجا حمایت مالی میشوند، و همین دلیل است که ما اکنون واضح اصرار میکنیم که به عوض صحبت با یک طالب بدون نام و بدون آدرس مستقیماً با برادران ما در پاکستان صحبت کنیم.

سوال: شما بر پاکستان اتهام وارد نکرده اید اما وزارت داخله شما، سخنگوی امنیت ملی شما و اصحا پاکستان را مسئول دانستند آیا آنها جز حکومت شما نیستند؟ آیا آنها پالیسی شما را بیان نکرده اند؟ اگر آنها نظر خود را بیان کردند پس چرا مجازات نشدند؟

پاسخ:

آنچه را که ما ادعا میکنیم مربوط به پالیسی نیست، معلومات مبتنی بر حقایق است و این حقایق نشان میدهد که این فرد از کوئته آمد و کوئته کجاست؟ در پاکستان است، و پایتخت بلوچستان است، اردوی پاکستان در آنجا قرارگاه دارد، آی اس آی در آنجا قرارگاه دارد، والی دارد، وزیراعلی دارد، بنابراین، ما از پاکستان میخواهیم در این مورد تحقیق کند.

سوال:

درست است که از کوئته آمده اند از کوئته به کابل آمدند و با اعضای شورای عالی صلح تماس گرفتند منابع استخباراتی شما در جریان بودند با استاد ربانی ملاقات کردند آیا بنظر شما حکومت افغانستان نیز مسئول نیست؟

پاسخ:

ما نیز در این قسمت، برخی از نارسائی های داشته ایم، ما باید این مرد را درست تلاشی میکردیم، کلاه او را درست میدیدیم، ما نیز نقصانی داشته ایم. اما این حقیقت است که این مرد از کوئته آمد، در کوئته آموزش دید، وسایل در کوئته برایش تسلیم داده شد و در کوئته دستور قتل پروفیسور ربانی برایش داده شد. نمیخواهم بیشتر از این به جزئیات بروم، اما یک چیز را میخواهم تاکید کنم که نه افغانستان و نه پاکستان تا زمانی به صلح دست نخواهند یافت که پاکستان تصمیم گیرد که روابط خود را با افراطیت قطع کند و روابط خود با طالبان را قطع کند و یک روابط مدنی را با افغانستان ایجاد کند، این چیز است که به نفع هر دو کشور است.

سوال:

اگر تروریست ها از پاکستان می آیند و شما را مورد حمله قرار می دهند خوب پاکستان نیز مورد حمله قرار می گیرد آنها از کجا می آیند؟

پاسخ:

این یک حقیقت است که این گروه ها و افراد در ابتدا در پاکستان آموزش دیدند، توسط پاکستان منحیث وسیله استفاد شدند و همه ما میدانیم که دولت پاکستان از آنها به مثابه ابزار سیاست استفاده کردند و کشورهای غربی نیز از آنها در جریان سالهای جهاد افغانستان حمایت کردند. اینکه پاکستان خود امروز از این پدیده خشونت بار و تروریسم رنج میبرد، دلیلی است که ما در سدد پیدا کردن راه حل مشترک برای این مشکل شده ایم. طوریکه من قبلاً گفتم، بعد از آنکه دیدیم که پاکستان خود قربانی این پدیده گردید، من زبان و نحوه برخورد با پاکستان را تغییر دادم، تلاش کردیم با پاکستان دوستانه برخورد کنیم، و تلاش کردیم که تمامی کوشش های خود را برای پایان دادن به دایره خشونت با همکاری با یکدیگر متمرکز ساختیم. اما، این تلاش ها نتیجه نداد. اکنون باید این دلیلی باشد که مستقیماً به چشم یکدیگر ببینیم و در یک فضای عاری از افراطیت و تروریسم بسوی آینده خوب برای مردم خود حرکت کنیم.

سوال:

مهاجرین شما در پاکستان هستند و بسیاری از اعضای خانواده های وزیران شما در پاکستان هستند و بسیار دوستان شما نیز در پاکستان هستند و در میان مهاجرین زنده گی می کنند هر گاه پاکستان بر آنها فشار می آورد شما آزاده می شوید زیرا خانواده های وزیران شما در آنجا زنده گی میکنند و اگر علیه مهاجرین اقدام نکنیم آنها از طالبان پشتیبانی می کنند.

پاسخ:

این به هیچ وجه عذری برای حمایت از افراطیت پنداشته نمی شود، هیچ دلیلی برای اجازه دادن به افراطیت نمی باشد، آنهاییکه بر جی اس کیو؟ حمله کردند، کی ها هستند؟ آنهاییکه بر تیم کرکت سرلانکا در لاهور حمله کردند، کی ها هستند؟ آنهاییکه بر دکانداران بی گناه در لاهور حمله کردند، کی ها هستند؟ آنهاییکه بر پایگاه نیروهای دریائی پاکستان در کراچی حمله کردند و طیاره پاکستان را ویران کردند، کی ها هستند؟ آنهاییکه بر زیرین بیگناه در زیارتی در کوئته حمله کردند، کی ها هستند؟ آنهاییکه بر نمازگذاران در پختونخواه حمله کردند، کی ها هستند؟ آنهاییکه در کراچی به قتل و کشتار می پردازند، کی ها هستند؟ تحریک اسلامی از پاکستان که هفته قبل بر تیم بازسازی و لایتنی امریکائی ها در پنجشیر حمله کردند، از کجا آمده بود؟ آیا اینها از ازبکستان آمده بودند و یا از میرام شاه یا وانه آمده بودند؟ این ها سوالاتی است که باید پاسخ داده شود، و تنها زمانی میتواند حل شود و زندگی بهتر شود و که ما با صداقت صحبت کنیم و به اهداف خود بدون استفاده از افراطیت برسیم، اگر پاکستان از افراطیت برای حفظ عمق استراتژیک در افغانستان به حیث وسیله استفاده میکند، باید بداند که هیچگاهی به این هدف نخواهد رسید، بلکه بدبختی بیشتر و ویرانی بیشتر دامن این دو کشور را خواهد گرفت. برای پاکستانی که اگر میخواهد عمق استراتژیک داشته باشد، یک افغانستان دوست با

اقتصاد نیرومند، یک افغانستان برادر که در آن تحرک تجارت و فعالیت های اقتصادی میان دوکشور و هم با تمامی جهانیان، میتواند بهترین ساحه عمق برای پاکستان باشد.

سوال:

طالبان در کندز که یک ولایت شمالی است نیز حضور دارند و در حالیکه شما اردو دارید و قوت های ناتو در کشور شما حضور دارد. درست است اگر در سرحدات شما از وزیرستان می آیند پس در سایر نقاط کشور شما از کجا می آیند و چرا شما مانع آنها نمیشوید؟

پاسخ:

ما ناکامی های خود را داریم، میدانیم که ناتو در تامین امنیت برای مردم افغانستان ناکام بوده است، در این هیچ جای شکی نیست. اینجا ما در مورد ناکامی ناتو در تامین امنیت برای مردم افغانستان صحبت نمیکنیم، ما در مورد ناکامی حکومت افغانستان در تامین مصئونیت مردم صحبت نمی کنیم. در واقع، ما در مورد خطری صحبت میکنیم که افغانستان و پاکستان را تهدید میکند و این خطر رشد افراطیت و جنگجویی است. افراطیت در پاکستان رشد میکند، پناهگاه در پاکستان دارد، استفاده از این نیروی افراطیت و تروریسم توسط برادران پاکستانی ما منحصراً وسیله، روش و ابزار سیاست استفاده شد. ما تلاش داریم تا این عمل خاتمه پیدا کند و هر دو بتوانیم در برابر عواقب این عمل اقدام کنیم. من در مورد افراطیتی صحبت میکنم که در پاکستان منشاء میگیرد و مورد حمایت و ترویج قرار میگیرد و هر دو کشور را متاثر می سازد، این عمل باید خاتمه پیدا کند.

سوال:

درست است کسی که استاد ربانی را شهید ساخت از کویته آمده بود و شاید شبکه حقانی در پاکستان باشد

پاسخ:

شاید نی بلکه دقیقاً در پاکستان است

سوال: آیا ثبوت نزد شما است و یا مناطق آنها معلوم است که سراج الدین در آنجا باشد و حقانی در آنجا باشد؟ در حالیکه پاکستانی ها می دانند که مولانا فضل الله در کجاست و اردوگاههای بلوچها در کدام قسمت افغانستان موقعیت دارد.

پاسخ:

در مورد حضور هر گونه عناصر متخاصم علیه پاکستان در افغانستان باید گفت که من خیلی واضح و صریح به برادرانم در پاکستان گفته ام که این در نتیجه ابر و دودی است که تروریسم و جنگ علیه تروریسم در هر دو کشور ایجاد کرده است. تا زمانیکه پاکستان یا افغانستان از افراطیت به مثابه ابزار و شیوه استفاده کند، بدون شک کشور دیگر عذر و دلیلی برای ایجاد شرایط بالمثل دارد. و در چنین وضعیتی و حالت فرصت برای آنهایی مساعد میگردد که از آن علیه ما و یا پاکستان استفاده کند. چون ما از سرحدات تخلف کردیم، فضا را غبار آلود ساختیم و منطقه خاکستری بمیان آورده ایم که هر عنصر ضد پاکستان می تواند از آن برای انجام خشونت ضد پاکستان و افغانستان استفاده کند. بنابراین، این دلیل دیگریست که ما باید باهم کار کنیم تا افراطیت را با هر وسیله ممکن از میان برداریم. به عبارت دیگر، پاکستان باید اکنون این را کاملاً درک کند، و تکرار میکنم که دستگاه ها در پاکستان این را درک کنند که افراطیت و افراط گرایی جنگجویی مانند تریبیه ماریست که بلاخره حتماً روزی خود تانرا خواهد گزید.

سوال:

ناتو علیه طالبان و القاعده در نبرد است و تقریباً هشتاد درصد اکامالات امریکا از راه پاکستان صورت می گیرد و دهها تن از سران طالبان توسط پاکستان گرفتار شده است و به همین ترتیب سران القاعده گرفتار و به دست امریکایی داده شده است. عبدالسلام ضعیف را گرفتار کردیم شما آنرا رها کردید. داکتر غیرت بهیر را گرفتار کردیم شما واسطه شدید تا رها شود ما در برابر این سی تا چهل هزار قربانی دادیم آیا شما توقع بیشتر دارید؟

پاسخ:

غیرت بهیر بیگناه بود و ناحق از سوی پاکستان دستگیر شده بود، ملا ضعیف سفیر طالبان در پاکستان بود و ناحق از سوی پاکستان دستگیر شد، دستگیری افراد ولواینکه گنهکار هم باشند مشکل را حل نمی کند، اما آنچه را که ما به آن تاکید میکنیم توقف استفاده از افراطیت به حیث وسیله سیاست است، ما میخواهیم دیگر افراطیت منحصراً ابزار سیاست استفاده نشود، ما میخواهیم استفاده از خشونت منحصراً شیوه سیاست پایان یابد، چون ادامه این سیاست دیگر به نفع پاکستان نیست و برعکس ثبات پاکستان و موجودیت این کشور را تضعیف میکند. این صدای یک برادر به برادر دیگر است که همین وسیله ایرا که شما خود استفاده کرده اید امروز حیات و بقای کشور خود تانرا به مخاطره انداخته است.

سوال:

اکنون در مورد آینده صحبت میکنیم، تقاضا ها و توقعات شما از پاکستان چیست؟ کمیسیون مشترک را که تشکیل داده اید آیا میتوانید آنرا دوام بدهید؟

پاسخ:

کمیسیون مشترک صلح بدون شک یک مفکوره خوب برای کار مشترک میان دو کشور است و از این طریق تلاش های صلح میتواند پی گیری شود و روی مسائل اصلی صحبت شود، یعنی حملات انتحاری در افغانستان ختم شود و اگر پاکستان برای ختم چنین حملات با ما همکاری کند، و اگر حادثه رخ دهد، و ما بدانیم که چه کسی آنرا انجام داد، آنوقت ما مشترکاً در مقابل آن اقدام میکنیم چه در پاکستان باشد یا در افغانستان. به عبارت دیگر، اگر پاکستان با اخلاص و صداقت برای ختم افراطیت با ما کار کند، هیچ قدرتی در جهان نمی تواند بین ما جدائی ایجاد کند، بی اعتمادی ایجاد کند و یا ما را از هم جدا کند. به این ترتیب ما دو همسایه برادر و نیرومندی خواهیم بود و این آروزی مردم افغانستان است. من تمامی تلاش های خود را شخصاً انجام دادم و در مقابل همه ایستادگی کرده ام، در مقابل غرب و در مقابل امریکا تا بهترین روابط را با پاکستان داشته باشیم و بتوانیم مشترکاً برای بدبختی های که ما را متضرر میسازد، راه حل پیدا کنیم.

سوال:

شما احسان کردید و در طول دو سال گذشته حتی یک سخنرانی هم علیه پاکستان نکردید.

پاسخ:

دو سه سال نه، بلکه اضافه از سه چهار، پنج سال.

سوال:

خوب سه چهار سال، شما با این روابط تا آنجا با غرب تیره ساختید و با پاکستان.....

پاسخ:

ما بعضی مسائلی در این مورد داشتیم، بعضاً ما اختلاف نظر با ناتو و غرب روی این مسائل داشتیم، اما این مسائل را نادیده گرفتیم و برای ادامه تلاش ها با پاکستان ادامه دادیم و خواهیم داد. افغانستان با وجود نیازهای که دارد، با وجود فقری که دارد و با وجود حضور حدود ۱۵۰ هزار نیروی خارجی و با تمامی ویرانی هابرا که این کشور در طول ۳۰ سال گذشته تجربه کرده است، افغانستان یک کشور مستقل است. با وجود همه نیازها، امریکا امروز معاشات ما را می پردازد. اما، وقتی بحث از منافع افغانستان میشود، منافع مسلمانان و منافع منطقه مطرح میشود، منافع افغانستان و پاکستان و ایران و همسایه های ما مطرح میشود، در اینصورت افغانستان مستقلاً تصمیم میگیرد و خواهد گرفت. اما، برادران پاکستانی ما به افغانستان پاسخ درست نداده است، ما به این باور هستیم که شما و دستگاه های پاکستان بیشتر متوجه تقاضای امریکا هستند تا آنکه ما در افغانستان باشیم.

سوال:

پاکستانی ها می گویند که حکومت افغانستان هیچگاه به شکایات ما گوش نداده است بطور مثال از ولایات نورستان و کنر بالای ما حمله صورت می گیرد و نیروهای ما کشته میشوند، اما حکومت افغانستان هیچ نوع اقدامی را علیه آنها نمی کند.

پاسخ:

من گفتم که این در نتیجه همان غبار و ابهامی است که قبلاً متذکر شدم و هر کس میتواند یکی ما را علیه دیگری استفاده کند، چه کسی میتواند این را متوقف سازد، تنها خود ما، تنها افغانستان و پاکستان میتواند آنرا متوقف بسازد، هرگاه ما خود این مشکل را رفع کنیم، هیچ عامل بیرونی نخواهد توانست که افغانستان را علیه پاکستان یا پاکستان را علیه افغانستان استفاده کند. اما، اگر این عامل خود این دو کشور باشد که تلاش کند دیگری را متضرر سازد، جای تاسف و شرمساری است و من تلاش میکنم این وضعیت خاتمه یابد.

سوال:

رئیس صاحب جمهور ! شما میدانید که در روابط ما با هند چه نوع حساسیت وجود دارد. ما هندی ها را دشمن خویش می خوانیم با آنها جنگیده ایم از طرف دیگر پاکستان که طالبان را طرفدار خویش می خوانندند به خاطر شما دشمن خویش ساختند با آنها جنگ می کنند و به قوت های که علیه طالبان می جنگند راه اکمالات را باز نموده است اما هرگاه روابط ما با هند خراب شده است رئیس جمهور حامد کرزی در کنار هندی ها ایستاده شده است و اخیراً توافقنامه استراتژی یک را با آنها امضا نموده اید؟ آیا شکایت ما بجا نیست؟

پاسخ:

د پانو شمیره: له 5 تر 8

پاکستان همسایه افغانستان است، ما بیش از 2 هزار کیلومتر سرحد مشترک داریم، ما دارای ارتباطات قومی هستیم، روابط فرهنگی داریم، پیوند های تاریخی داریم و باید در فضای صلح، سعادت و خوشی زندگی کنیم. در مورد هند باید گفت که این کشور یک قدرت بزرگ اقتصادی است، یک قدرت بزرگ تعلیمی است نه تنها به منطقه ما بلکه تمامی جهان، هند همسایه ماست، همسایه پاکستان و همسایه نزدیک ما، هند سالانه دو هزار بورسیه تحصیلی برای افغانستان داده است، هند برای ما دو میلیارد دالر کمک کرده است که هر دالر آن خیلی موثر بوده است و برای بهبود زندگی مردم افغانستان به مصرف رسیده است، روابط افغانستان با هند به هدف استفاده از رشد و توانائی ها و فرصت های هند به نفع افغانستان شکل گرفته است، این روابط به هیچ وجه علیه پاکستان هدف ندارد. تا جائیکه به پاکستان ارتباط میگیرد، من می توانم به اطمینان کامل برای شما بگویم که رهبران هند هیچ گونه هدف و مقصدی برای استفاده کردن افغانستان علیه پاکستان ندارند. برعکس، آنچه را که من همواره از مقامات هندی شنیده ام اینست که آرزو دارند روابط عادی و دوستانه با پاکستان داشته باشند چون هند یک اقتصاد روبه رشد است و پاکستان یک کشور بزرگ اسلامی است. بنابراین، لطفاً این سوء تفاهم را دور کنید، حال اگر پاکستان فکر میکند و یا دستگاه های در این کشور فکر میکنند که افغانستان نباید با هیچ کسی ارتباط برقرار کند و رابطه نداشته باشد و یا از طریق پاکستان روابط اش را برقرار کند، این یک خواب است که هیچ گاهی به حقیقت مبدل نخواهد شد، چون افغانستان یک کشور مستقل است و پاکستان نیز یک کشور مستقل است. پاکستان میخواهد روابط بهتر تجاری با هند داشته باشد، اگر داشتن رابطه تجاری با هند یک مفکوره غلط است، شما چرا تلاش میکنید با هند این رابط را داشته باشید؟ چرا با هند صحبت میکنید، چرا نخست وزیر و وزیر خارجه شما از هند دیدن میکنند؟ شما به خود حق میدید که با هند رابطه تجاری داشته باشید و بهترین رابطه مردمی با هند داشته باشید، اما میخواهید افغانستان رابطه تعلیمی با هند نداشته باشد، این منصفانه و عادلانه نیست،

سوال:

در این مسایل مشکل نداریم اما اینکه شما در حالیکه ناتو در کشور شما است و اردوی شما را آموزش می دهد و قوت های دیگر در افغانستان هستند و نیروهای شما را آموزش میدهند اما شما از هند می خواهید تا اردوی شما را آموزش بدهد در حالیکه پاکستان سالهاست که این پیشنهاد را به شما می کند اما شما قبول نکرده اید. در حالیکه زبان مشترک داریم. فرهنگ مشترک داریم و شاید ما بهتر بتوانیم نیروهای شما را آموزش بدهیم. چه چیز است که هندی ها میتوانند انجام بدهند و ما نخواهیم توانست؟

پاسخ:

اتحاد جماهیر شوروی وقت همسایه ما بود و همسایه خیلی دوست ما بود. ما نیروهای خود را در آنجا آموزش دادیم و بعضی آنها به وسیله دست شوروی برای استفاده علیه افغانستان تبدیل شد. شاید ما هم در آینده اینرا در نظر بگیریم که افسران و سربازان خود را برای آموزش به پاکستان بفرستیم، اما افغانستان و پاکستان باید نخست مشکل اساسی شانرا که روی روابط شان اثر گذاشته است، دور کنند و آن تروریسم است. چگونه ما میتوانیم یک افسر خود را برای آموزش به پاکستان بفرستیم در حالیکه فکر این باشد که تروریسم نیز از پاکستان میآیند؟ وقتی ما مطمئن شویم که عامل منفی دیگر از پاکستان به جانب افغانستان نمی آید و وقتی مطمئن شویم که روابط دو کشور متمدن، دوستانه، آینده نگر و بر مبنی احترام شکل گرفته است، در آنوقت است که ما می توانیم سربازان، افسران، پولیس و داکتران خود را به پاکستان برای آموزش بفرستیم. پس از برداشتن این مشکل، ما میتوانیم شگرفا ترین رابطه را داشته باشیم.

سوال:

اما حق برادر اول است و بعد از آن حق دوست می آید. ایا برادر دوگانگی شما حق اولیت را نداشت؟ اگر خدای نا خواسته پاکستان مورد حمله هند قرار گیرد؟

پاسخ:

بله، اما یکی از این دو برادر دوگانه نباید خون دیگری را با چاقوی پنهان بریزد. این کار باید نخست حل شود و بعداً این روابط دوگانگی میتواند به قوت و نیرومندی برسد.

سوال:

یک گله دیگر که برادر دو گانگی شما دارد این است زمانیکه روابط ما با امریکا تیره شد برادر ما حامد کرزی با امریکا ایستاد و علیه ما سخنرانی کرد. گفته می شود که اگر امریکا با پاکستان جنگ نماید افغانستان در کنار امریکا خواهد ایستاد؟

پاسخ:

خدا ناخاسته اگر میان امریکا و پاکستان جنگ صورت گیرد، ما با پاکستان خواهیم بود. ما برادر شما هستیم، اگر بر پاکستان حمله شود و اگر پاکستان به کمک افغانستان نیاز داشته باشد، افغانستان در کنار شما خواهد ایستاد، باوجود همه چیزهای که دستگاه پاکستان در برابر افغانستان انجام داده است، افغانستان هنوز برادر شماست. افغانستان هیچگاهی

پذیرائی، مهمانوازی و احترام و برادری را که مردم پاکستان به مردم افغانستان انجام داده اند، فراموش نخواهند کرد. هر کشوری که بر پاکستان حمله نماید، افغانستان برادر پاکستان خواهد بود. افغانستان هیچگاهی برادر خود را فریب نخواهد داد. روابط ما با هند، امضای توافقنامه استراتژیک با هند، چیزی نبود که دفتراً تصمیم گرفته شده باشد، بلکه سالها روی این همکاری بحث و گفتگو شد. دیدار من از هند در پاسخ به حوادث اخیر نبوده است، بلکه از قبل پلان شده بود. تیرگی اخیر روابط میان امریکا و پاکستان بر برخورد ما در برابر پاکستان هیچگونه اثر نداشته است، این را شما میدانید، وقتی بحث از روابط برادر با برادر است، خواهید دید که افغانستان با شما در وقت ضرورت ایستاده خواهد بود. این دردیست که ما داریم، برادر عزیزم! لطفاً استفاده از این وسایله که ما را رنج داده است و امروز شما را نیز رنج میدهد متوقف سازید، بیائید از دروازه دیگری پیش بیائیم، دروازه و راهیکه هر دو برادر بتوانند به صلح و آسایش دست یابند، افغانستان با شما خواهد بود. افغانستان از سوی هیچ کشوری دیکتی نخواهد شد، و امر هیچ کشوری چه امریکا، هند، روسیه یا چین یا دیگری را قبول نخواهد کرد. افغانستان خود سیاست دارد، موقف دارد و دید مشخص نسبت به اوضاع دارد و بر مبنای همین دیدگاه با پاکستان روابط دارد.

سوال:

آینده چه خواهد شد؟ کمیسیون دو جانبه به کجا خواهد رسید؟ مذاکرات شما با طالبان ادامه خواهد داشت؟

پاسخ:

با طالبان ما زمانی صحبت میکنیم که آدرس آنها را پیدا کنیم و تلفون آنها را پیدا کنیم، تا زمانی که آنها نماینده واقعی در جایی داشته باشند و آنها را بشناسیم، تا آزمون ما با پاکستان به حیث نماینده طالبان صحبت میکنیم.

سوال:

امریکا گفته است که با طالبان مذاکره می کند، آنها به این منظور با طیب آغا تماس برقرار کردند، اگر امریکا می تواند مذاکره کند شما چطور نمی توانید؟

پاسخ:

آن کار امریکا است، من اینجا در مورد افغانستان صحبت میکنم و در مورد توقع و درخواست افغانستان از برادرش پاکستان صحبت میکنم،

سوال:

کمیسیون مشترک شما با پاکستان چه وقت بار دیگر باهم خواهند دید؟

پاسخ:

آروز میکنم ما با برادران پاکستانی خود بتوانیم بحث های سازنده و خوبی در ترکیه که برادر هر دو کشور است داشته باشیم و نتیجه خوبی در پی داشته باشد.

سوال:

آیا تنها پاکستان در خرابی مساله افغانستان سهم دارد؟ در حالیکه ایران روابط تیره با امریکا دارد و طالبان از طرف ایران مورد حمایت قرار می گیرد

پاسخ:

پایگاه طالبان، روابط طالبان و حمایت طالبان در پاکستان است، ایران شاید ارتباطی با طالبان داشته باشد، اما این ارتباط به حدی وسیع، مهم و عمیق نیست که در پاکستان است.

سوال:

از استراتژی و پالیسی امریکا و ناتو مطمئن هستید؟

پاسخ:

شما در مورد موقف ما نسبت به عملیات های ناتو آگاهی دارید، در مورد تلفات ملکی آگاهی دارید، و در مورد اعتراضات ما و همه این مسائل آگاهی دارید، و این دلیلی است که مذاکرات ما در مورد امضای این توافقنامه هنوز جریان دارد. ما شرایط مشخصی با امریکا و ناتو داریم، از جمله موضوع اجرای عملیات های شبانه، بعد از امضای این توافقنامه، ما میخواهیم دیگر هیچ امریکائی به خانه های افغانها داخل نشود، دیگر زندان خارجی وجود نداشته باشد، توقیف و بازداشت افغانها ختم شود، فعالیت نهاد های موازی با حکومت و دولت افغانستان و فعالیت شرکت های خصوصی امنیتی و سایر فعالیت های که مانع عملکرد حکومت افغانستان، فساد اداری و تخلف از قوانین نافذ افغانستان پایان یابد.

سوال:
سوال عمده اینکده ! آیا بعد از سال 2014 که امریکا از منطقه خارج می شود آیا نیروهای شما آماده است یا اینکده طالبان آنها را از منطقه خارج و به کشور شان می فرستند؟

پاسخ:
فکر میکنم قبلاً به این سوال پاسخ ارائه کردم، ما در مورد شرایطی برای امضای توافقنامه استراتژیک با امریکا و پایگاه های را که آنها میخواهند و یا ساحاتی را که میخواهند حضور نظامی داشته باشند، قبلاً صحبت کردم، موضوع تداوم حضور نیروهای خارجی پس از سال ۲۰۱۴ و در مجموع دلیل حضور آنها در افغانستان سوالیست که باز هم متوجه برادران ما در پاکستان میشود و مربوط به محیط و فضای میشود که افغانستان خود را در این سی سال جنگ یافته است.

بسیار تشکر